

ning, at vi maa fastholde disse Retningslinier, hvor de er klare og bestemte, og gøre dem klarere og bestemte, hvor de ikke er det. Det er ganske rigtigt, at Venstre altsaa har Valget. Det er altid det regerende Parti og ikke de andre Partier, som i et saadant Forhold er det afgørende, og det vil derfor ganske simpelt være Venstre, som har Valget imellem enten at faa en Toldlov med Fastholdelse af de angivne Retningslinier eller en Toldlov med Opgivelse af disse Retningslinier. Endelig har jeg henvist til, at der er den tredje Mulighed, at kunne henlægge det hele, fordi Ministeren ikke finansielt behøver Toldloven.

Nu skal jeg indrømme, at den ærede Ordfører for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Drachmann, som Baggrund for sin Tale havde Udtalelser fra Venstres Side, som i nogen Grad kunde begrunde hans Forventning. Jeg tror, jeg tør sige, at det ærede Medlem Hr. N. P. Jensens Tale for Venstres Toldlov i Gaar var *mærkværdig*. Jeg betegnede denne Toldlov ud fra den Karakteristik, som Finansministeren i sin Tale om Toldlovsforslagets Bemærkninger havde givet, som en moderat Frihandels-toldlov. Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen understregede i Gaar gentagne Gange det moderate saa stærkt, navnlig i Forhold til Tilføjelsen: Frihandeltoldlov, at det Indtryk, man maa faa, naar man gennemlæser det ærede Medlems Tale, er, at han ønsker, at denne Toldlov snarere skal betegnes som en moderat Beskyttelseslov. Det var Kvintessensen af det ærede Medlems Tale, og for saa vidt som han ikke blot betegnede Lovforslaget saaledes, men ogsaa ud fra den samme Opfattelse erklærede sig villig til en videregaende Udvikling i samme Retning, er der naturligvis et Holdepunkt for den Tale, som det ærede Medlem Hr. Drachmann nu har holdt.

Hvorledes nu egentlig Ordførertalen kan siges at svare til, hvad der fra Venstres Side i snart halvandet Aar er sagt om hele dette Spørgsmaal, vil jeg overlade til Venstre selv at klare. Naar man erindrer, hvad der er forkyndt ude i Landet som Venstres Opfattelse med Hensyn til den kommende Toldlov og som Venstres hele Opfattelse overfor Krisen, saa er det ærede Medlem Hr. N. P. Jensens Tale højst forunderlig. Jeg ved ikke, med hvilke Følelser den højtærede Landbrugsminister kan høre paa denne Tale. Landbrugsministerens Udtalelser i denne Sommer er efter min Opfattelse faldet i to Dele. Han har med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Toldpolitik vi maa føre her i Landet, ud-

talt sig klart, bestemt og godt for, at vi ikke kan føre nogen anden Handelspolitik her i Landet end den, som er betegnet som en Frihandelspolitik. Vi maa her i Landet med Tilfredshed paa ny høre saadanne Toner lyde i England som dem, der for ikke længe siden lød fra den tidligere liberale Fører, nu Fører for de uafhængige, Asquith, naar han siger, at Verdens Fremtid og Frelse beror paa Revisionen af Versailles-Traktaten, paa Erstatningernes Bortfald og Toldmurenes Fjernelse. Den ene Side af Landbrugsministerens Tale, den, som angiver Retningen for vor økonomiske Politik, var ganske klar og bestemt. Hvad vi har bebrejdet Landbrugsministeren, er, at han ikke vilde se, at vi for Øjeblikket befandt os i en Krisetilstand, hvor de Forhold i Verden, som betinger Mulighederne for en saadan Frihandelspolitik, var ophævet rundt omkring os ved økonomiske Momenter, først og fremmest ved Pengenes højst forskellige Værdi i de forskellige Lande, at han intet som helst Hensyn vilde tage til denne øjeblikkelige Tilstand, og at han med Ro forkyndte, at den Industri, som ikke kunde staa denne Krise igennem paa egne Ben og ved egen Dygtighed, maatte falde. Det er denne anden Del af Landbrugsministerens Tale, vi angriber, og for saa vidt som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensens Ordførertale vender sig imod alle disse sidstnævnte af Landbrugsministerens Udtalelser og erkender det umulige i det Standpunkt: at ville lade bestaaende Virksomheder, som er uundværlige for Landet, falde sammen under en Krise, hører jeg med Tilfredshed paa det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, men naar han derefter mener, at dette Krisespørgsmaal nu skal løses gennem Toldloven, saa forekommer det mig, at den ærede Ordfører for Venstre fjerner sig ganske fra det Standpunkt, der hidtil er indtaget af den høje Regering og dens Partis ledende Mænd; saa blander han sammen, hvad ikke bør blandes sammen, saa bringer han ind i dette Forhold en Uklarhed, som kun kan være til Fordel for dem, der bevidst har forfulgt et bestemt Maal, hvis der har været en bestemt Tendens i Industriens Politik, nemlig den: ved Toldlovsforslagets Behandling under Paaberaabelse af Krisen at søge at dreje hele vor økonomiske Politik bort fra en Frihandelsretning ind i en mere eller mindre protektionistisk Retning. Hele det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale var et Forsøg paa at benytte den Uklarhed, som det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen ved sin